

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și a Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și a Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B593 din 8.11.2016,

CONSIGLIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și a Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, urmărindu-se introducerea unor dispoziții referitoare la alienarea parentală.

Propunerea se încadrează în categoria legilor organice, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Referitor la Expunerea de motive, observăm că nu sunt respectate dispozițiile art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care impun ca instrumentul de motivare să prezinte **cerințele care reclamă intervenția normativă** – cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele **reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice** – și să cuprindă secțiuni distincte privind impactul finanțiar asupra bugetului general consolidat, **impactul asupra sistemului juridic**, subliniind implicațiile asupra

legislației în vigoare, **consultările derulate** în vederea elaborării prezentei propunerii, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite, precum și **măsurile de implementare**, respectiv modificările instituționale pe care le presupune aplicarea noului act normativ.

3. În privința soluțiilor preconizate în prezenta propunere, subliniem că nu se respectă art.6 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că acestea trebuie să fie **temeinic fundamentate**, iar proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli **necesare, suficiente și posibile** care să conducă la o cât mai mare stabilitate și **eficiență legislativă**.

Totodată, semnalăm că unele texte din prezenta propunere nu sunt redactate într-o manieră de natură să permită înțelegerea, interpretarea și aplicarea soluțiilor normative preconizate (a se vedea, spre exemplu, art.I pct.2,3,7 și 8), iar altele nu respectă regulile gramaticale și de ortografie (în părțile dispozitive ale punctelor de modificare și completare, se folosește termenul incorrect „aliniat”, iar la art.II pct.1 regăsim un truism), fiind încălcate prevederile art.36 alin.(1) din Legea nr.24/2000.

4. La **titlu**, pentru o corectă exprimare, propunem ca după titlul Legii nr.272/2004, să figureze următorul text: „**precum și pentru modificarea Legii nr.217/2003 ...**”.

5. La **art.I, partea dispozitivă**, după datele de identificare ale editorialului care se va reda cu denumirea completă, „Monitorul Oficial al României”, pentru o informare corectă asupra actului de bază, este necesară introducerea sintagmei „cu modificările și completările ulterioare”.

6. În ceea ce privește **părțile dispozitive ale pct.1-11 ale art.I**, acestea trebuie redactate în acord cu uzanța legislativă astfel:

”1. La articolul 2 alineatul (6), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

”2. După articolul 2 se introduce un nou articol, art.2¹, cu următorul cuprins:”;

”3. La articolul 4, după litera g) se introduc trei noi litere, lit.h)-j), cu următorul cuprins:”;

”4. La articolul 6, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

”5. Alineatul (4) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:”;

”6. După alineatul (3) al articolului 18 se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:”;

”7. Alineatul (1) al articolului 20 se modifică și va avea următorul cuprins:”;

”8. La articolul 20 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

”9. După articolul 20 se introduce un nou articol, art.20¹, cu următorul cuprins:”;

”10. Alineatul (7) al articolului 36 se modifică și va avea următorul cuprins:”;

”11. La articolul 43, după litera d) se introduce o nouă literă, lit.e), cu următorul cuprins:”.

7. Cu privire la **pct.12-14 ale art.I**, întrucât vizează introducerea a trei noi articole consecutive, propunem comasarea acestora într-un singur punct, cu următoarea parte dispozitivă:

”12. După articolul 43 se introduc trei noi articole, art.43¹-43³, cu următorul cuprins:”.

8. În situația în care o parte dispozitivă prevede modificarea integrală/introducerea unor articole, pentru o facilă identificare a prevederilor, este necesară inserarea în fața textelor a abrevierii „**Art.**”, urmată de numeralul corespunzător.

Este vorba de **părțile dispozitive ale pct.2, 9 și pct.12-14** – comasate potrivit observației mai sus arătate - ale **art.I și pct.2 al art.II**.

9. Referitor la textul preconizat **pentru art.2¹**, cuprins la **art.I pct.2**, în primul rând, precizăm că, având în vedere conținutul ideatic, acesta nu poate fi plasat în cadrul Capitolului I - *Dispoziții generale și definiții* - al Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, ci, eventual, în cadrul **Capitolului X - Reguli speciale de procedură**.

În al doilea rând, soluțiile propuse nu au o redactare clară și de natură să conducă la o corectă interpretare și aplicare.

La **alin.(1)**, nu se înțelege ce se vizează prin sintagma „având acest unic obiect”, iar formularea „la solicitarea oricărui dintre părinți sau cu acordul prealabil al părintelui presupus alienat” este lipsită de logică, deoarece părintele presupus alienat este chiar unul dintre părinți.

La **alin.(2)** se urmărește instituirea unei prezumții legale simple în defavoarea părintelui la care s-a stabilit locuința copilului, deși, pentru ca dezvoltarea sa fizică și psihică să nu fie afectate, prin

raportare la circumstanțele litigiului, numai judecătorul putând aprecia ce este în interesul superior al copilului.

Prin urmare, textul trebuie revăzut și corelat cu prevederile art.496 alin.(2) și (3) din Codul civil, potrivit cărora, referitor la locuința copilului, în caz de neînțelegere între părinți, instanța de tutelă hotărăște, luând în considerare concluziile raportului de anchetă psihosocială și ascultându-i pe părinți și pe copil, dacă a împlinit vârsta de 10 ani, iar locuința astfel stabilită nu poate fi schimbată fără acordul părinților decât în cazurile prevăzute expres de lege.

În plus, este necesară și asigurarea concordanței cu dispozițiile art.17 alin.(4) din Legea 272/2004, potrivit cărora, în caz de neînțelegere între părinți cu privire la modalitățile de exercitare a dreptului de a avea legături personale cu copilul, instanța va stabili un program în funcție de vârsta copilului, de nevoile de îngrijire și educare ale acestuia, **de intensitatea legăturii afective dintre copil și părintele la care nu locuiesc, de comportamentul acestuia din urmă**, precum și de alte aspecte relevante în fiecare caz în parte.

La **alin.(3) lit.a)**, textul propus este în contradicție cu normele la care trimit, deoarece includerea în programul de relații personale cu copilul, a modalităților prevăzute la art.18 **alin.(1) lit.c) și g) nu se poate face în mod obligatoriu**, ci aşa cum prevăd textele la care se trimit, „*în funcție de interesul superior al copilului*”.

La **lit.b)**, pentru ca situația de alienare să poată fi înlăturată, consilierea psihologică ar trebui să-l vizeze și pe părintele alienator.

10. La pct.3 referitor la definiția propusă la **art.4 lit.h)** pentru expresia *alienare parentală*, semnalăm că aceasta este ambiguă, dificil de înțeles și de aplicat.

În primul rând, referitor la expresia „în mod intenționat, urmărit sau asumat și apropiat”, precizăm că în limbajul juridic termenii „intenționat” și „urmărit” au același înțeles, termenul „asumat” nu beneficiază de accepțiune juridică, iar termenul „apropiat” are sensul de „însușit”, dar nu se înțelege în ce mod ar putea fi folosit în contextul dat.

În al doilea rând, expresia „relație disfuncțională” (folosită și la **lit.j)**) nu este adecvată și nici definită juridic, fiind necesar a se lămuri prin ce elemente ar trebui să se caracterizeze o astfel de relație.

În al treilea rând, nu este clar ce ar trebui să se înțeleagă prin *alienare parentală* – un proces care generează o situație (așa cum apare la **lit.h)** sau o situație (așa cum apare la **lit.i)**).

În plus, pentru expresia *alienare parentală*, rezultată traducerea din limba engleză a expresiei „parental alienation”, în limba română regăsim o expresie echivalentă, plină de încărcătură afectivă și elocventă pentru stadiul în care se află, la un moment dat, relația dintre un părinte și copilul său, și anume „înstrăinare față de un părinte”.

La **lit.i)**, semnalăm că înstrăinarea dintre copil și unul dintre părinți poate fi exclusiv generată de sentimentele pe care le trezește în copil părintele respectiv, fără ca celălalt părinte să fi contribuit la apariția acestor sentimente (de respingere).

Prin urmare, toate cele trei noi definiții propuse să fie introduse la art.4, necesită să fie reanalizate și redactate într-un limbaj accesibil, clar și folosind o exprimare juridică.

11. La **pct.4** referitor la **art.6 lit.k)**, având în vedere definiția propusă pentru „alienarea parentală”, nu se înțelege în ce mod ar putea fi realizată protecția „împotriva ... alienării parentale”, adică protecția împotriva unui „proces care generează o situație”.

12. La **pct.5** referitor la textul preconizat pentru **art.17 alin.(4)**, unde se folosește expresia „existența unei situații de alienare parentală”, semnalăm că soluția nu se corelează din punct de vedere terminologic cu textul la pct.3 din propunere, unde alienarea parentală este definită ca fiind un proces, nu o situație.

13. La **pct.6**, textul propus pentru partea introductivă a **art.18 alin.(3¹)** necesită să fie revăzut deoarece, la alin.(1) nu sunt prevăzute metode, ci posibilități.

Reiterăm propunerea pentru **lit.a)**, deoarece vacanțele școlare nu sunt prevăzute în programa Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, ci fac parte din **structura** anului școlar.

14. La **pct.7** referitor la **art.20 alin.(1)**, este necesară revederea textului deoarece nu se înțelege ce s-a vizat prin formularea „În vederea respectării dispozițiilor privitoare la stabilirea locuinței copilului ... instanța poate dispune”.

În plus, este necesar să se precizeze ce măsuri cu caracter asiguratoriu sau garanții (prin trimitere la normele procedurale care prevăd astfel de măsuri și garanții) pot fi dispuse în contextul dat.

15. La **pct.8** referitor la textul preconizat pentru **art.20 alin.(2) lit.a)**, precizăm următoarele:

a) nu se înțelege care sunt cazurile concrete pentru care să ar putea aplica amenzi (probabil judiciare) în cazul neexecutării unor obligații.

Precizăm că pentru refuzul executării unei hotărâri judecătorești referitoare la minori sunt aplicabile prevederile art.906 și 912 din Codul de procedură civilă, caz în care instanța poate stabili, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, **penalități** care curg până la momentul executării, dar nu mai mult de 3 luni de la comunicarea încheierii;

b) având în vedere faptul că amenda va trebui plătită de părintele/persoana la care se află în acel moment copilul, suma cuprinsă între 5% și 10% din venitul lunar/zi de întârziere, în cazul în care copilul refuză să aibă legături personale cu celălalt părinte (a se vedea art.913 din Codul de procedură civilă referitor la refuzul categoric al minorului de a-l părăsi pe părintele debitor sau manifestă aversiune față de părintele creditor), va conduce la situația ca părintele obligat la plata amenzii să nu mai poată asigura întreținerea propriului copil, încălcând astfel prevederile art.499 din Codul civil care prevede că părinții sunt obligați să dea întreținere copilului lor minor, asigurându-i cele necesare traiului, precum și educația, învățătura și pregătirea sa profesională;

c) în partea finală textului propus, amenda vizată este în mod greșit calificată ca măsură asiguratorie, aceasta fiind o amendă judiciară, **sancțiune** prevăzută la art.187 din Codul de procedură civilă.

În plus, amenda nu se stabilește în mod obligatoriu, ci numai prin raportare la circumstanțele cauzei și cu prevalarea interesului superior al copilului.

16. La pct.9 referitor la textul preconizat pentru **art.20¹**, în considerarea soluției propuse privind întinderea obligației de întreținere, precizăm că locul acestuia nu este în Secțiunea 1 - *Drepturi și libertăți civile* a Capitolului II - *Drepturile copilului* din Legea nr.272/2004.

În plus, art.499 din Codul civil prevede la alin.(4) că „în caz de neînțelegere, întinderea obligației de întreținere, felul și modalitățile executării, precum și contribuția fiecărui dintre părinți se stabilesc de instanță de tutelă pe baza raportului de anchetă psihosocială”.

Pe de altă parte, pensia de întreținere trebuie plătită în quantumul lunar stabilit de instanță, și nu după numărul de zile petrecut cu părintele obligat la plata pensiei. În ceea ce privește modificarea pensiei, sunt aplicabile prevederile art.531 alin.(1) din Codul civil, potrivit cărora „dacă se ivește o schimbare în ceea ce privește mijloacele celui care prestează întreținerea și nevoia celui care o

primește, instanța de tutelă, potrivit împrejurărilor, poate mări sau micșora pensia de întreținere sau poate hotărî încetarea plății ei”.

Prin urmare, este necesară revederea textului și asigurarea concordanței cu normele Codului civil.

17. La pct.**10** referitor la **art.36 alin.(7)**, este necesar a se clarifica ce se înțelege prin „încălcarea repetată a autorității părintești a celuilalt părinte”.

18. La pct.**12** referitor la textul **art.43¹**, având în vedere soluția conținută, precizăm că locul acestuia nu este în Secțiunea a 2-a - *Mediul familial și îngrijirea alternativă* a Capitolul II, ci în Capitolul X - *Reguli speciale de procedură*.

Observația este valabilă pentru **art.43²** și **43³**.

La **art.43¹ alin.(1)**, semnalăm că referitor la ascultarea minorilor, art.226 din Codul de procedură civilă prevede că în cazul în care, potrivit legii, urmează să fie ascultat un minor, ținând seama de împrejurările procesului, instanța hotărăște dacă părinții, tutorele sau **alte persoane vor fi de față la ascultarea minorului**. Prin urmare, prezența psihologului cu prilejul ascultării minorului, va fi dispusă în funcție de împrejurări, atunci când apare necesară.

La textul prevăzut pentru art.**43¹ alin.(2)**, trimiterea corectă la Codul de procedură civilă trebuie făcută sub forma: „...art.231 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare”.

La **alin.(4)**, semnalăm că stabilirea ca audierea minorilor să se realizeze numai după administrarea celorlalte probe din dosar este de natură să împiedice sau să întârzie aflarea cât mai rapidă a adevărului în respectiva cauză, încălcând principiul rolului activ al judecătorului.

Potrivit art.**22 alin.(2)** din Codul de procedură civilă „Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. În acest scop, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să ... dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, ...”, iar potrivit art.**260 alin.(1)**, „**Administrarea probelor se va face în ordinea stabilită de instanță**”.

Prin urmare, este necesară revederea textelor.

19. La **art.II partea dispozitivă**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem următoarea redactare:

„Art.II. - Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.205 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:”.

20. Pentru respectarea uzanței legislative, cele două **părți dispozitive ale pct.1 și 2** trebuie redactate după modelele arătate supra punctele art.I.

21. La pct.1 referitor la modificarea **art.5 lit.c)** din Legea nr.217/2003, precizăm că sintagma „inclusiv părinții aceluiași copil” conduce la apariția unui truism, deoarece este de la sine înțeles că părinții unui copil sunt membri ai familiei acestuia.

În plus, cazul este deja reglementat la lit.a), prin termenul „ascendenții”.

Drept urmare, propunem păstrarea actualei forme a textului.

22. La pct.2 referitor la **art.33**, precizăm că legea nu cuprinde dispoziții cu privire la prelungirea ordinului de protecție.

Anterior expirării duratei ordinului de protecție, persoana este protejată prin acest ordin, iar dacă există indicii că, în lipsa măsurilor de protecție, viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea i-ar fi puse în pericol poate solicita **un nou ordin de protecție** (art.33 în vigoare), care, potrivit art.27, în caz de urgență deosebită, poate fi emis chiar în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților.

În plus, dacă agresorul încalcă măsurile dispuse prin ordinul de protecție, potrivit art.32, săvârșește **infracțiunea de nerespectare a hotărârii judecătoarești**, care se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an.

Prin urmare, propunem reanalizarea textului.

București

Nr. 1255/4. 12. 2016.

Lege privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Notă: v. Decizia Î.C.C.J. nr. III/2007 - M. Of. nr. 732/30 oct. 2007 (art. 124 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 7/2012 - M. Of. nr. 120/20 iun. 2012 (art. 94 alin. (3), art. 129);

1 republicare cu renumerotare		M. Of. nr. 159/5 mar. 2014 Lege privind protecția și promovarea drepturilor copilului	
2 modificări prin	L. nr. 131/2014	M. Of. nr. 740/10 oct. 2014 Lege pentru modificarea alin. (1) și (2) ale art. 64 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	modifică la 1 ianuarie 2015 art. 64 alin. (1) și (2)
3 modificări prin	O.U.G. nr. 65/2014 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 125/2015	M. Of. nr. 760/20 oct. 2014 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative	modifică art. 128 alin. (1) și (2), art. 129 alin. (4) și (5); introduce alin. (5) la art. 122, alin. (6) la art. 128, alin. (6) -(9) la art. 129
4 modificări prin	L. nr. 52/2016	M. Of. nr. 253/5 apr. 2016 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	modifică art. 18 alin. (1) lit. c), art. 18 alin. (5) și (6), art. 20 alin. (1); introduce alin. (6_1) la art. 18

12.10.

Lege privind Codul de procedură civilă

A se vedea art. XII - XIX din Legea nr. 2/2013- M.Of. nr. 89/12 feb. 2013;Decizia ICCJ nr. 8/2015- M.Of. nr. 539/20 iul. 2015(art. 450 alin. (5) raportat la art. 997 și următoarele și art. 719 alin. (7));Decizia ICCJ nr. 13/2015- M.Of. nr. 690/11 sep. 2015(art. 94 și art. 95; Decizia ICCJ nr. 7/2016- M.Of. nr. 461/22 iun. 2016(art.127 alin. (1) și (3))

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 247/10 apr. 2015

Lege privind Codul de procedură civilă

2 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 485/2015

M. Of. nr. 539/20 iul. 2015

Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă

art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2), și art. 486 alin. (3) cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării și susținerii cererii de recurs de către persoanele juridice prin avocat sau consilier juridic

3 modificări prin

D.C.C. nr. 839/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)-(7) din Codul de procedură civilă

suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 493 alin. (5) (cu referire la sintagma "sau că recursul este vădit nefondat") (termenul se împunește la data de 17.03.2016), după care operează prevederile art. 147 din Constituție

4 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 839/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)-(7) din Codul de procedură civilă

art. 493 alin. (5) (sintagma "sau că recursul este vădit nefondat")

5 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 866/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 și alin. (2) din Codul de procedură civilă

art. 509 alin. (1) (sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora)

6 modificări prin

D.C.C. nr. 866/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 și alin. (2) din Codul de procedură civilă

suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 509 alin. (1) (constată sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora) (termenul se împunește la data de 17.03.2016), după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție

7 modificări prin

D.C.C. nr. 895/2015

M. Of. nr. 84/4 feb. 2016

Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 641 și art. 666 din Codul de procedură civilă

suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 666 (termenul se împunește la 20 martie 2016) după care operează prevederile art.147 din Constituție

8 admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 895/2015	M. Of. nr. 84/4 feb. 2016	<i>art. 666</i>
		Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 641 și art. 666 din Codul de procedură civilă	
9 modificări prin	O.U.G. nr. 1/2016	M. Of. nr. 85/4 feb. 2016	<i>modifică art. 603 alin. (3), art. 615, art. 628 alin. (5), art. 635, art. 641, art. 651 alin. (3), art. 665, art. 666, art. 670 alin. (6), art. 680 alin. (2), art. 699 alin. (2), art. 712 alin. (3), art. 720 alin. (8), art. 732 alin. (2), art. 783 alin. (1), art. 820, art. 856 alin. (2), art. 889, art. 955 alin. (1)</i>
10 admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 169/2016	M. Of. nr. 353/9 mai 2016	<i>art. 142 alin. (1) teza întâi și art. 145 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care motivul de bănuială legitimă nu se raportează la calitatea de parte a curții de apel în raza căreia funcționează instanța investită cu judecarea litigiului</i>
		Decizia nr. 169 din 24 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) teza întâi și art. 145 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă	

Lege pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

1 republicare cu renumerotare		M. Of. nr. 205/24 mar. 2014 Lege pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	
2 modificări prin	O.G. nr. 6/2015	M. Of. nr. 78/29 ian. 2015 Ordonanță privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie aprobată prin L. nr. 160/2015 M. Of. nr. 449/23 iun. 2015	modifică art. 37 alin. (1); introduce alin. (3_1) la art. 8
3 modificări prin	L. nr. 160/2015	M. Of. nr. 449/23 iun. 2015 Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2015 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	aproba O.G. nr. 6/2015
4 modificări prin	L. nr. 272/2015	M. Of. nr. 842/12 nov. 2015 Lege privind modificarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	modifică art. 31 alin. (1)
5 modificări prin	L. nr. 351/2015	M. Of. nr. 979/30 dec. 2015 Lege privind modificarea art. 27 alin. (1) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	modifică art. 27 alin. (1)